

A high-angle photograph of a child with brown hair, wearing a green t-shirt and grey pants, lying on their stomach on a dark, textured floor. They are using a green chalk to draw a dinosaur. The dinosaur is green with white outlines. Another child's arm and leg are visible on the left side of the frame. The floor is dark and has some white chalk lines drawn on it.

PAULA
SALMINEN

Ilmasilta

KANSALLISTEATTERI | NTAMO

Ilmasilta

PAULA SALMINEN

Ilmasilta

SUOMEN KANSALLISTEATTERI | NTAMO

Helsinki

2020

© 2020 Paula Salminen

ISBN 978-952-215-791-1

SARJA
Kansallisteatteri | NTAMO 1/2020

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Juuso Westerlund, Suomen Kansallisteatteri

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

NTAMO
Helsinki 2020
www.ntamo.net

Kantaesitys Suomen Kansallisteatterin Willensaunassa
13. helmikuuta 2020

Ohjaaja Saana Lavaste
Dramaturgit Eva Buchwald & Minna Leino

Kirjoitustyötä ovat tukeneet
Koneen Säätiö ja Taiteen edistämiskeskus

Näytelmän oikeuksia valvovat
Agency North
ja
Suomen Näytelmäkirjailijat ja Käsikirjoittajat ry.

HENKILÖT

VANHEMPI NAINEN, äiti

ÄÄNI 3, äiti

TYÖKAVERI 2

TURISTI 1

VALMENTAJA

MAAKOORDINAATTORI 1

MIES, poika, veli

TURVAPAIKANHAKIJA

SEURAKUNNAN TYÖNTEKIJÄ

ÄÄNI 2, veli, poika

TURVAMIES

LIIGAKOORDINAATTORI

MAAKOORDINAATTORI 2

NUOREMPI NAINEN, tytär, sisko

ÄÄNI 1, tytär, sisko

LÄÄKÄRI

KOORDINAATTORI

LAPSEN ÄÄNI, LAPSI

TYÖKAVERI 1

TURISTI 2

Tapahtuu lähellä ja kaukana.

Suomessa ja muilla mailla.

Näinä vuosina.

OSA 1

MIKÄ OLISI SE MINUN TAPANI?

VANHEMPI NAINEN

Minä katson kuvavirtaa, joka ei koskaan lopu.

Ihmisiä pakataan ruumispusseihin.

Tyhjiä pelastusliivejä kelluu vedessä.

Lapsi saadaan veneeseen. Keuhkoista tulee vettä. Naiset huutavat.

Kolme ihmistä heittäytyy sillalta rekan katolle. Vartijat kiskovat ihmiset alas.

Puskutraktori jyrää hökkelikylää.

Kaupungin raunioissa on hiljaista. Talot olisivat voineet sortua missä vaan. Sortunut betoni näyttää samalta joka paikassa. Rautarankoja törröttää murskan keskellä.

Perhe ylittää harmaiden rakennusten reunustamaa hiekkaista kujaa. Joku ampuu. Isä kaatuu maahan, muu perhe hajaantuu piiloihin. Ei näytetä, selviävätkö he.

Avustusrekkojen letka kuvataan ylhäältä päin. Letka seisoo paikoillaan. On seisonut jo monta päivää. Ympärillä on hiekkaa.

Horisontissa räjähtelee pommeja.

Ihminen, jolla on lääkärintakki... Onko se poika? Suoja suun edessä, tukka piilossa. Nyt selin... Ei. Ei se ole poika. Ei se ole tuolla. Ei nyt.

Lentokone kaartaa matalalla yli laakean aukion. Koneen lastiluukut aukeavat. Valkoisia ruokasäkkejä mätkähtelee maahan. Maa põlähtää. Kone lentää pois.

Ihmiset kävelevät. Kadulla, pellolla, piikkilanka-aitaa kohti, metsässä. Ihmiset istuvat. Asemilla, satamissa, rannoilla, kaduilla, pelloilla. Maailmamme laitamilla istuvat ihmiset odottamassa sisäänpääsyä. Minä istun sohvalla.

Katselen ruskalehtiä ja ruokin pikkulintuja.
Istun sohvalla, yksin tilavassa asunnossa.
Teen itselleni iltapuuron. Puuro kaipaa hilloa. Pitäisi tehdä hilloa.
Kun yhdet uutiset loppuvat, katson toiset,
kolmannet, neljännet, dokumentin, keskusteluohjelman, taas uutiset.

Urheilua – urheilu auttaa. Onko se tyttö? Ei. Ei se ole tyttö. Ei se pelaa tuolla. Ei nyt.

Uutiset, dokumentti, keskustelu.
Silmiini koskee.
Tällaista ihmisellä on. Tämä on maailma nyt.
Ja mitä minä teen?

”Täällä tapahtuu
kamalia asioita
ja nyt
pitää nopeasti
saada pois
ihmisiä.”

Äiti, tytär,
poika ja
kärsivien
hätä.

Ilmasilta kantaesittyy talvella 2020
ohjaajanaan Saana Lavaste.
Paula Salmisen edellinen työ
Kansallisteatterille, *13 uponnutta vuotta*,
voitti Lea-palkinnon
vuoden 2012 parhaasta näytelmästä.

NTAMO 978-952-215-791-1

